

[Christmas Møller.]

Aftaleloven Nr. 242 af 8. Maj 1917 § 33, indeholdes i Virkeligheden ganske det samme. Hvis det, som det hedder i denne Paragraf, vil stride mod almindelig Hæderlighed, om et eller andet bliver gjort gældende mod en, har man ikke Ret ef.er dette. I Virkeligheden gaar jeg ud fra, at det er gældende Ret, det, man siger her, og jeg for mit Vedkommende forstaar ikke, at Venstre ikke vil kunne medvirke til Gennemførelsen af disse Bestemmelser.

Der kan ikke for mit Parti være Grund til at kræve Udvalgsbehandling af denne Sag, saaledes som Behandlingen har formet sig i det andet høje Ting, medmindre vi havde Mulighed for at faa Enstemmighed mellem de saakaldte store Partier, i saa Fald synes jeg, en ganske kort Udvalgsbehandling vilde være særdeles formaalstjenlig, men hvis der ikke fremsættes Ønske fra anden Side, skal vi ikke fremkomme med det, da vi kan tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Valdemar Sørensen: Ogsaa mit Parti mener, at saaledes som Lovforslaget foreligger, efter at have været Genstand for en omhyggelig Behandling og Udvalgsbearbejdelse i det andet høje Ting, vil der næppe for os være stort at rette i det. Naar jeg alligevel ønsker at gøre et Par Bemærkninger, er det, fordi der for visse Punkters Vedkommende kan gøre sig en Opfattelse gældende, som ikke helt falder sammen med, hvad der er vedtaget i Landstinget, og fordi Motiveringerne for de forskellige Ændringer for vort Vedkommende muligvis kan have en anden Farve end f. Eks. for Det konservative Parti.

Med Hensyn til § 1, hvor jeg i Særdeleshed hæfter Opmærksomheden ved Forskydningerne i Sæsonudsalgene, er jeg ikke helt vis paa, at der er Enighed i Handelsstanden om, at de her i Lovforslaget fastsatte Tidspunkter for Udsalg, Januar—Februar og Juli—September, er de rigtige. Jeg har et levende Indtryk af, at man, navnlig ude i Provinshandelsstanden, er dybt interesseret i at faa disse Sæsonudsalg begrænset saa meget som muligt, og at man i vide, vide Kredse i mange Byer, i Virkeligheden i det store Flertal af Handelsstanden, er interesseret i at faa kun eet maanedligt Udsalg om Foraaret og eet maanedligt Udsalg om Efteraaret, og at disse Maanedsudsalg lægges saaledes, at de ikke ødelægger Slutningen af den Sæson, der er i Gang; men det kunde man maaske tale et Par Ord om i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat, selv om

det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke har noget Ønske i saa Henseende. (*Christmas Møller:* Man skal være uenig, altsaa). Nej, men jeg beder det ærede Medlem betænke, at han ikke er den eneste i dette høje Ting, der kunde have noget at sige om dette Lovforslag, der ligger ikke nogen Opfordring til Uenighed i det.

Om § 4, Rabatforeningerne, stiller det sig ogsaa for mig saadan, at det naturligvis i første Række er de forretningsmæssigt drevne Rabatforeninger, der skal skæres fra, og jeg haaber, den højtærede Handelsminister vil tage alle mulige Hensyn. Paa Forhaand maa jeg dog sige, at jeg ikke, naar der er Tale om en Lov om uretmæssig Konkurrence, kan se, hvorledes Foreninger, der blot har Aldershævd i dette Forhold, skulde kunne have Krav paa større Beskyttelse end andre. Jeg kan heller ikke se, at visse Kredse af Befolkningen egentlig har Krav paa, at saadanne Foreninger skal have en Præferencestilling, men jeg erkender, at der i det foreliggende Forhold kan være en Opfordring til at tage noget Hensyn, selv om jeg naturligvis ikke kan erkende, at en Rabatforening, den være nok saa naturlig og have nok saa megen Hævd, nogen Sinde kan komme til at virke til de handlendes Gavn.

Om § 5, Enhedsprisforretninger, maa jeg sige, at her foreligger et af de faa Tilfælde, hvor man virkelig kan gratulere Lovgivningsmagten til, at den kommer ind med en forebyggende Foranstaltning. Der findes herhjemme ingen virkelig farlige Forretninger af denne Art, den enkelte Forretning, der minder om Enhedsforretning, ser nærmest spøgefuld ud i Sammenligning med, hvorledes disse Forretninger optræder i Udlandet, men ogsaa jeg finder det rigtigst at skride ind allerede nu og lukke Brønden, før Barnet er druknet. Jeg finder derfor denne Bestemmelse meget vel anbragt.

Om Generalklausulen ved jeg, at der hersker en Del Uenighed, ogsaa i de handlendes egen Kreds, men jeg kan ikke se rettere, end at af alle de Bestemmelser, man giver mod uretmæssig Konkurrence, er Bestemmelsen i denne Generalklausul paa Forhaand at anse for en af de vigtigste; der, hvor man har indført den, har det vist sig, at man virkelig har formaaget under Beskærmelse af denne Klausul at skabe en virkelig, sædvanemæssig, paa Domsafgørelser hvilende Opfattelse af, hvad der er illoyal Konkurrence, hvor saadanne Spørgsmaal opstod under skiftende Former; jeg tror, den vil virke paa lignende Maade herhjemme. Og jeg ser navnlig ogsaa paa en saadan